

שנה חדשה, מנהל חדש: ארז הקר

והעבודה שלי בתור סטודנט. במקביל להיותי עוזר מחקר במכון ליהדות זמננו, הייתה הדרכה במרכזים הלימודיים לאזרחות ודמוקרטיה, ועלכב מסוים אף ריכז הפעילות של מרכזים אלו בבית המשפט העליון. אם כך, היסטוריה, פוליטיקה (אזרחות) וחינוך תמיד היו חלק מחיי, וכך כאלה גם נשקפו. אני אוהב ללמד היסטוריה, ממגוון חשבוש ללמד אזרחות, וכבר שלוש עשרה שנים עובד בבית הספר התיכון ליד האוניברסיטה. שנים רבות הייתי מנהל, מחנך כיתה בכל אחת מהשכבות, רכז שכבה, כן מקצוע, מנהל חטיבת הביניים, מנהל החטיבה העליונה ומתחילת שנה זו, מנהל בית הספר.

לפני כשנה זכיתי במכרז לניהול בית הספר. היום בו התקיים הראיון היה יום מאוד מרגש עבורי. אני זוכר אותו לפי פרטים: את השוילים הרגילים בבוקר הראיון, ובמבחינתי ולחשוב, את מה שלבשתי ומוכנן את הראיון עצמו. מבחינתי זהו תפקיד חיים. לפני שש שנים עשיתי קורס ניהול של "אבני ראשה", הם ביקשו מכל אחד מאיתנו לעמוד ולהגיד "בעוד שנתיים אני אהיה מנהל בית הספר", מתוך רצון ללמוד את המוכונות שלנו להיות מנהלים. אני זוכר שזו הייתה הפעם הראשונה שהוצאתי מהפה את המילים "אני אהיה מנהל התיכון ליד האוניברסיטה". זה ריגש אותי אז. זה מרגש אותי גם היום. לילד הסטודנט, תודה. כחלק מהכונות לתפקיד עבדתי בשנה האחרונה בצמוד לגלעד.

אני מבקש להודות לו על כל התמיכה, העזרה, ההכוננה, הליוי וההכנה. העובדה שלגלעד הקדיש את הזמן, השננה הניהול האחרונה שלו, ולשבת אתי, לשייץ, לקבץ, להחליט על שיעור, אבל להעביר אותן אלי כשחשב שיש להן משמעות לשנה הבאה, איננה מוכנת מאליה, והיא מעידה על אופיו ועל אהבתו לבית הספר. תודה לגלעד.

ארז הקר, מנהל

שלום לכולם,

בגיל 13 קיבלתי ספר במתנה: 'המאה העשירי בתמונת'. אני זוכר את עצמי עובר שנה שנה, שוב ושוב, קורא ורואה את האירועים ההיסטוריים ומדמיינ אותם. לאורך הילדות שלי ומדמיינ בעיקר ספרי פרוזה היסטוריים, אלו שחברתי על ידי דבורה עומר ואסתר ורוצל. אמנם אהבתי היסטוריה אבל לא חשבתי שאעסוק בזה בחיים הבוגרים ולאחר השירות הצבאי נסעתי לדרום אמריקה ביעדה שכשאחזור אלמד משפטים כמו כל בני משפחתי. למרות ידיעה זו, מצאתי את עצמי כותב ביומן המסע שלי שאני מנסה לכתוב. זה לא האומץ ללמוד היסטוריה, מפש מקרי בארגוניה עזר לי לגבש את ההחלטה ונרשמתי ללמוד היסטוריה באוניברסיטה העברית, שם גם עשיתי את התואר השני שלי בנושא "הפספורט הפלשתינאי". עיצובו והשפעתו אל הדרכון הארצישראלי הפלשתינאי בננוסף לעניין שלי בהיסטוריה, תמיד אהבתי פוליטיקה. אני זוכר את העימות בין שמיר ופרס ב-1988 כשהייתי תלמיד ביה"ס היסודי, ואת מערכת הבחירות ב-1992-1996 כשהייתי תלמיד בתיכון. עד היום מסמרות אצלי בארון כרזות בחירות מאותה תקופה. גם האטלס ששימש אותי כשיעור גיאוגרפיה נמצא אצלי היום במשרד, והוא מלא במדבקות של מפלגות שונות. שהייתי קטן, אני זוכר שאמא שלי שאלה אותי מה אני רוצה להיות כשאני גדול, ועניתי לה שאני רוצה להיות ראש ממשלה. מגיל 16 אני עוסק בהדרכה ובחינוך. בהתחלה בתנועת הצופים ובשבת מודיעין בירושלים. מדרך בנות ו, רשג"ח ו מרכז צעיר. לאחר שנה בצבא כחקור מצ"ח, עברתי להדריך את קורס מצ"ח.

מינויים חדשים נוספים בביה"ס:

נא להכיר: נדב חרובי, מנהל החטיבה העליונה, בוגר מחזור ס"ג (2001)

התמלא בערכי שירה אזוטריים במרכז העיר או בנסיעות לתיאטרון פריגל מפוקפקים בתל אביב. התקופה שבה למדתי בבית ספר הייתה תקופה סוערת במיוחד: אוסלו, רצח רבין, פיגועים ובסופו של דבר פרוץ האינתיפאדה השנייה שהייתה אחד האירועים המעצבים בחיי ורובה עברה עליי בתוך צריח של טנק. כמתבגר, נשמנו את עשן השריפות שהתחוללו בחוף ודילגנו בין המעורבות הפוליטית שלנו לבין גיל ההתבגרות והשריפות הפנימיות שהוא מחולל כך. בית הספר, בתכונות הרבה, ידע גם להכיל אותנו וגם לחנך אותנו וללמד אותנו, כולל על ההיסטוריה הישראלית והחלטות שלה על ההווה וההרגשה הייתה שיש לנו מחויבות אמינית לעשה מסביבנו.

כיליתי המון שעות במקום הזה והוא יקר לי מאוד, בדגש על האנשים שנמצאים בו והפכו להיות חלק מחיי והתרגשתי מאד לחזור אליו כסטודנט, ואז מורה, מחנך, רכז וכיום מנהל החטיבה העליונה. אני רואה לתלמידים רבים שעבורם המקום הזה הוא בית והם נהנים ממנו מאד, אבל חשוב מכך בתפקידי הנוכחי, זה לראות את אלו שבית הספר קשה להם, בין אם מבחינה לימודית ובין אם מבחינת אחרות. אני בטוח שכל אחד מן התלמידים שלנו יכול להיעזר בבית הספר כדי לגלות משהו חשוב על עצמו, להתפתח ולצמוח, שיש במוסד הזה משהו מלהיב ואמיתי עבור כל אחד ואחת ומתפקידי של כל אחד מאיתנו, מבוגרים וצעירים, למנוח זה בזה ולתת לכולם את התחושה של בית חם, כשם שהמקום הזה היה ועודנו עבורי.

נא להכיר: אביגיל זעפרני, המנהלת הפדגוגית, בוגרת מחזור ס"ב (2000)

כל אלו מתעצמים בזכות האוטונומיה הרחבה שיש למורים למתן ביטוי לחשיבה מעמיקה ומקורית, גמישה ויצירתית, ולהתאים את ההוראה בכיתה לתלמידים בה. המורים בבית הספר שלנו הם אלו שהוכיחים אותו למה שהוא והם הכוח המניע. לכן ישנה חשיבות מכרעת לטיפוח קהילת המורים ולשמירה עליה כקהילה מתפתחת ומפתחת, לומדת ומלמדת.

תפיסה זו מרכזית ב"אני מאמין" הניהולי-פדגוגי שלי, המבקש לטפח מנהיגות מורים באמצעות הרחבת האוטונומיה ועידוד יוזמות עצמאיות לצד ליווי והכשרה מתאימים ותמיכה בהובלת תהליכים פדגוגיים. עלינו לאפשר את המרחב וההתנאים המתאימים לקיומו של שיח פדגוגי מעמיק ומתמשך וקידום תכונות למידה, המכונות לפיתוח יכולות הלמידה והחשיבה, הגברת מעורבות התלמידים בתהליכי הלמידה והעצמת תחושת המסוגלות האישית והקולקטיבית שלהם. בנוסף, אני רואה ערך גדול מאוד לשילוב המהלכים הלימודיים עם המהלכים החינוכיים-ערכיים בבית הספר. לשילוב כזה יתרונות רבים והובלט שבהם, הוא הגברת המעורבות הרגשית-ערכית של התלמידים וכן לתהליכי הלמידה והן לתהליכים חברתיים. למעשה, הלמידה המתרחשת בבית הספר מתקיימת גם מחוץ לגבולות הכיתה וההוראה - הפדגוגיה נמצאת בכל ממדי בית הספר ולכן עלינו לראות את כל הפעילויות והחלטות החינוכיות, המנהליות והארגוניות בהקשר הפדגוגי שלהן ולגבש אותן בהתאם לתפיסתנו של הוראה ולמידה טובות.

אני מאמינה שנצלח אל רק לשמר את מקומה המרכזי של הפדגוגיה בסדר היום בתיכון ליד האוניברסיטה, אלא גם לפתח ולקדם אותה מתוך ראייה ארוכת טווח, בהובלתם של שני צוותים מובילים, חזקים וחשובים בבית הספר - צוות רכזי מקצועות וצוות המערך הפדגוגי. שניהם גופים מקצועיים הנשענים על ידע ומומחיות וכוללים בתוכם את כל בעלי התפקידים הפדגוגיים המרכזיים בבית הספר.

מאתלת לכלנו שנת לימודים מצלחלת ופרייה על כל אתגריה, אביגיל.

ליד"ה היה תמיד חלק מהסיפור המשפחתי שלנו, עוד לפני שבאתי לעולם: אחותי הגדולה סיימה את בית הספר ב-1973 (מחזור ל"ה) ואחיה הגיעו שלושה אחים נוספים עד שהגיע תורי.

בשנתי האחרונה, כשהייתי בכיתה ו' (מו ליתר דיוק ובלבול), אח אחד כבר הצטרף לסגל ההוראה ולימים הפוך לרכז שכבה, כשהגעתי כסטודנט צעיר ללמד תנ"ך וספרות, אמי בדיוק התחילה לנהל את הספרייה ועזבה לפני מספר שנים בצער. כתלמיד תיכון, אני זוכר שהייתי די חוכמולוג, הסתובבתי במסדרונות עם נעלי בית "קפי", ישבתי בפניתי הכיתה, בנקודה המרוחקת ביותר משולחן המורה, ונהגתי להדביק שירים שאהבתי על הקירות (סליחה, ציון וגיא). רגעי האינטימיות האמיתיים עם בית הספר היו כשנשארו לשחק כדורגל במגרש עד שכבר היה חושך מוחלט ואי אפשר היה לראות את הכדור או לחילופין בתקופת החזרות של תיאטרון, שעה שהיינו מחזרים מהר לאולם.

למדתי ספרות ותיאטרון הלימודים מילאו אותי והלהיבו אותי וגלשו בקלות מחוץ לכיתה עד ששעות אחר הצהרים והערבים

נא להכיר: אביגיל זעפרני, המנהלת הפדגוגית, בוגרת מחזור ס"ב (2000)

לתיכון ליד האוניברסיטה הגעתי בשנת 1994, כתלמידה. אני זוכרת היטב את חווית הלמידה בבית הספר - בסביבת לימודים מאתגרת, מעניינת ומעשירה, עם מורים מומחים בתחוםם ועידוד לעשייה חברתית ומעורבות פעילה בחברה.

את הידע, המינוניות והדרך לעשייה חברתית, לקחתי איתי כצידה משמעותית למשך הדרך. 12 שנים לאחר סיימתי את לימודי בתיכון, חזרתי אליו כמורה לאזרחות. לפני כן סיימתי תואר במשפטים באוניברסיטה העברית ולאחר תקופה בה עבדתי כעורכת דין, החלטתי על הסבת מקצוע, מתוך רצון לפעול בשדה החינוכי.

כשחזרתי לבית הספר נגלו אליי במלוא הדרם "מאחורי הקלעים" של העשייה הפדגוגית והחינוכית, שזכיתי לחוות כתלמידה. נוכחתי לראות את המחשבה, תשומת הלב והחשיבה המעמיקה מאחורי מלאכת ההוראה. במהלך תשע השנים האחרונות זכיתי לקחת חלק משמעותי בעשייה זו ולתרום בעיצוב, פיתוח ויישום המדיניות הפדגוגית בהתאם לייחודיות בית הספר בתפקידים שונים - מורה, מחנכת, רכזת מקצוע אזרחות, רכזת הפיתוח המקצועי ורכזת שכבה בחטיבה העליונה. לעשייה זו תרמו גם הניסיון המעשי כמדריכה פדגוגית לאזרחות במחוז מנח"ם והידע האקדמי, שרכשתי במסגרת לימודיי באוניברסיטה העברית, לתואר שני במנהל מדיניות ומנהיגות בחינוך, במסלול לניהול בתי ספר.

מנקודות המבט השונות - כתלמידה, כמורה וכבעלת תפקידים בבית הספר והמוצה לו - אני יכולה לומר שיש לי הערכה עצומה לחדר המורים שלנו, לגאוני החדש, לשפה המשותפת והייחודית, לאהבת המקצוע ותחומי הודעת.

נא להכיר: אביגיל זעפרני, המנהלת הפדגוגית, בוגרת מחזור ס"ב (2000)

לתיכון ליד האוניברסיטה הגעתי בשנת 1994, כתלמידה. אני זוכרת היטב את חווית הלמידה בבית הספר - בסביבת לימודים מאתגרת, מעניינת ומעשירה, עם מורים מומחים בתחוםם ועידוד לעשייה חברתית ומעורבות פעילה בחברה.

את הידע, המינוניות והדרך לעשייה חברתית, לקחתי איתי כצידה משמעותית למשך הדרך. 12 שנים לאחר סיימתי את לימודי בתיכון, חזרתי אליו כמורה לאזרחות. לפני כן סיימתי תואר במשפטים באוניברסיטה העברית ולאחר תקופה בה עבדתי כעורכת דין, החלטתי על הסבת מקצוע, מתוך רצון לפעול בשדה החינוכי.

כשחזרתי לבית הספר נגלו אליי במלוא הדרם "מאחורי הקלעים" של העשייה הפדגוגית והחינוכית, שזכיתי לחוות כתלמידה. נוכחתי לראות את המחשבה, תשומת הלב והחשיבה המעמיקה מאחורי מלאכת ההוראה. במהלך תשע השנים האחרונות זכיתי לקחת חלק משמעותי בעשייה זו ולתרום בעיצוב, פיתוח ויישום המדיניות הפדגוגית בהתאם לייחודיות בית הספר בתפקידים שונים - מורה, מחנכת, רכזת מקצוע אזרחות, רכזת הפיתוח המקצועי ורכזת שכבה בחטיבה העליונה. לעשייה זו תרמו גם הניסיון המעשי כמדריכה פדגוגית לאזרחות במחוז מנח"ם והידע האקדמי, שרכשתי במסגרת לימודיי באוניברסיטה העברית, לתואר שני במנהל מדיניות ומנהיגות בחינוך, במסלול לניהול בתי ספר.

מנקודות המבט השונות - כתלמידה, כמורה וכבעלת תפקידים בבית הספר והמוצה לו - אני יכולה לומר שיש לי הערכה עצומה לחדר המורים שלנו, לגאוני החדש, לשפה המשותפת והייחודית, לאהבת המקצוע ותחומי הודעת.

מפי בוגר: תמר זהרי בוגרת מחזור ל"ג (1974)

המחקר שלי התמקד בפיטופלנקטון - האצות המיקרוסקופיות שבמים, ובהשפעתן על איכות המים, בעיקר איכות מיי הכנרת בשנים האחרונות התפרשתי על חקר המעופות של שני מופס (עקב פעילות האדם) על האקולוגיה של האגם. נושא זה נשך אותי לחקר גם דגים וחסרי חוליות שחיים באזור הליטורל - אזור המים הרדודים המושפע משוניי מפלס ירדתי מכל אזור אחר באגם. המחקר, שהינו פרוץ דרך כי אזור הליטורל הוא שדה מחקר נחקר כנרת בעבר - הוביל לתובנות חדשות לגבי רביית אמוניים ולגבי הקשרים בין המים הרדודים למים העמוקים של האגם.

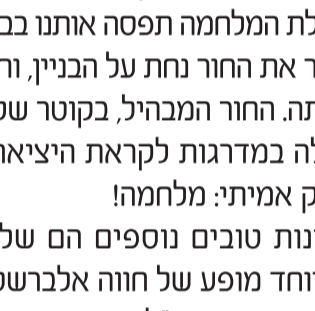
העבודה, כחקרת היא מתגמלת ביותר - אני דבר כזה יום עבודה משעמם, כיון קום כל בקר וללכת לעבודה. ממצאים מפתיעים ובעקבותיהם רעיונות חדשים צצים כטלא מדמיינים שיגיעו, שוב, ואיתם ההתלהבות מהעבודה.

ואכן העבודה רבת השנים שלי הובילה לאחרונה ליזכתי בינלאומי וקרבת ביותר - מדליית ונאמן-טיאנמן הניתנת אחת לשנה כפרס מפעל חיים על ידי ארגון הלימנולוגים הבינלאומי SIL לחוקרים המובילים בתחום. מתוך מעל 70 מקבלי הפרס עד היום אני הראשונה מישראל והבוגרת הישראלית בעולם.

המראש שלי מתמקד בהתגוששים הרגשית בעמך, ביכולת שלכן, ושאיפה להגיע רחוק, מי שלומדת בליד"ה - כבר מקבלת את הכלים להגיע רחוק, בכל תחום שתבחר. צריך רק לרצות, להתמקד, להתמיד, לחשוב בגדול, ולהאמין ביכולות שלנו. לא לפחד - לצעוד קדימה בבטחון.

אנינה כישוריות לא פחות מהגברים, ועולות עליהם בתחומים רבים. אנחנו יכולות להוביל ולהנהיג, להראות את הדרך ולחזק את אלו שעודדות ועודדים אתנו, בדרכנו שלנו. בעולם שטוף הקורונה של היום, המדיניות המועדות שבהן נשים עומדות בראשות הממשלה לן המדיניות שנתממדות טוב ביותר במגפה. זו בהחלט דוגמה לך שהמסר שלי נכון ואפשרי.

זכתה במדליה היוקרתית של הארגון הבינלאומי ללימנולוגיה (מדעי המים) - SIL.

גדלתי בירושלים בשכונת ינות. למדתי בליד"ה מיתה ז' עד י"ב ואהבתי את בית הספר. אחד הזיכרונות החזקים ביותר שלי מימי בית הספר היה החור הענק שהיה פשוט בתקרת אולם הכניסה לבית הספר ביום הראשון למלחמה של שנת המים. הייתי אז בכיתה ח' תחילת המלחמה תפסה אותנו בבית הספר, היינו במקלטים כשהפגז שיצר את החור נחת על הבניין, וחיכינו להורים שיבואו לקחת אותנו הביתה. החור המבול, בקוטר של יותר ממטר, התגלה לעיני כל מי שעלה במדרגות לקראת היציאה הבניין. אותי החור הזה הותיר בנשוי מלחמה!

זכרונות טובים נוספים הם של מופעי התרבות באולם הגדול, ובמיוחד מופע של חוה אלברשטיין.

אחרי שירות בנח"ל, כחברה בגרעין שהקים את קיבוץ כפר חרוב בגולן, למדתי לתואר ראשון (ביולוגיה) ושני (אוקיינוגרפיה) באוניברסיטה העברית, ולתואר שלישי (לימנולוגיה - חקר אגמים ונחלים) בדרום אפריקה, לשם נסעתי בעקבות בעלי שלמד שם טריניטי בעיין שלפני פתיחת ביה"ס לוטרנייה בישראל. כשחזרתי לארץ התחלתי לעבוד בחקרת המים, חקר ימים ואגמים לישראל, שם אני ממשכה לעבוד כחוקרת בכירה, כולל 8 שנים בהן שימתי כמנהלת המעבדה.

מוסיקה

השנה הצטרפו לצוות שני מורים חדשים למוזיקה - דניאל טלמור ומיה פוליצר, במקום יונתן לסר שפרש לגמלאות אחרי שנים ארוכות של עשייה מוזיקלית משמעותית בבית הספר. דניאל ומיה ילמדו מוזיקה בשכבות א' ו-ב', את התזמורת ואתגר מוזיקה ינהל דניאל ואת המקהלה הבית ספרית ומקהלת המורים תנהל מיה.

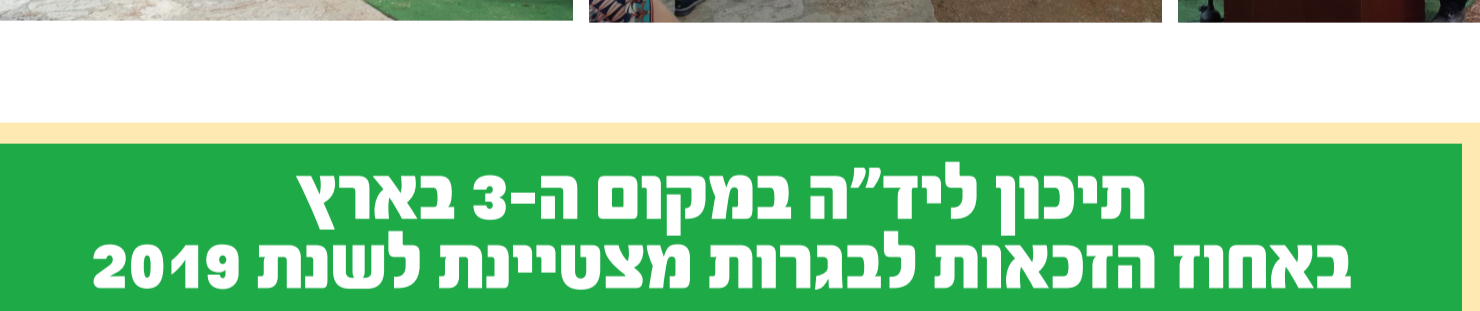
ברקני האחרון קרסה התקרה של חדר מוזיקה, שנכנס לסדרת שיפוץם בעקבות זאת.

הבשרה הטובה היא שכעת החדר משופץ ומוכן ואף התחדש בתקרה אקוסטית שתשפר את חולית הלמידה והנגינה בו. בעוד חדר המוזיקה המשופץ ממתין לתלמידים - כולנו עברנו ללמדיה מרחוק, ושיעורי המוזיקה קיבלו אופי מעט שונה - המורכב יותר מהאזנה למוזיקה, דיונים על נושאים מוזיקליים, ופחות משירה, נגינה ותיפוף. בהמשך השנה, אם המצב יאפשר זאת, יוקמו כמה

סוף שנה תש"פ

באוגוסט האחרון, כמיטב המסורת ובהתאם להנחיות בתקופת הקורונה, חגגנו את מסיבת סוף השנה של צוות המורים, המורות, העובדים והעובדות של ביה"ס. במהלך הערב היה מופע מוזיקלי מטעם מועצת ההורים כהוקרה למורים על פועלם בתקופת הסגר ופרידה מהפורשים והפורשות לגמלאות: לאה לוריא, דינה מצקביץ, רחל שפי, זרמיר, ליפוביבסקי, מיכל כהנא, רחל שפי, זרמיר, ליפוביבסקי, יונתן לסר, יוקטור ורמפולמייב, זיהה דבורקין, יהודית אמיר, מאירה מנסו, רינה גמפל, אילן צים, עדי בלומפלד, אהובה כץ.

תודה לוועד המורות ולהנהלת בית הספר על הארגון ותפעול של האירוע בתנאים מגבילים והנחיות משתנות. ותודה למועצת ההורים על המופע המוזיקלי והנעימים. אירוע הפרידה לכבוד פרישתו של ד"ר גלעד אמיר מניהול בית הספר נדחה עד אשר נוכל לקיימו בתקווה ללא מגבלות הקורונה.

תיכון ליד"ה במקום ה-3 בארץ באחד הזכאות לבגרות מצטיינת לשנת 2019

משרד החינוך פרסם את רשימת בתי הספר המובילים, ששיעור גבוה מתלמידיהם היו זכאים בשנת 2019 לתעודת "בגרות מצטיינת". מדובר בתעודה שבה נבחנו בחמש יחידות אנגלית ולפחות בארבע יחידות מתמטיקה ומוצג הציונים עומד על יותר מ-90. בנוסף, היא צריכה לכלול הצטיינות בתוכנית להתפתחות אישית ולמעורבות חברתית-קהילתית.

שם המוסד	עיר	אחוז הזכאות
אולפנת דרכי נעם	פתח תקווה	78.8%
על-יסודי אלקאמי	בקה אל-גרביה	56.5%
התיכון שליד האוניברסיטה	ירושלים	55%
אולפנה לבנות	נבעת שמואל	54.1%
חקלאי הכפר הירוק	רמת השרון	53.5%
עתידי למדעים	לוד	52.5%
אורתודוקסי ערבי	חיפה	51.9%
פלך	קריית עקרון	51.7%
אולפנה בהר"ן	גדרה	50.9%
עתידי אלהיה	אום פחם	49.3%

הושק ספר המחזוריים דיגיטלי של בית הספר

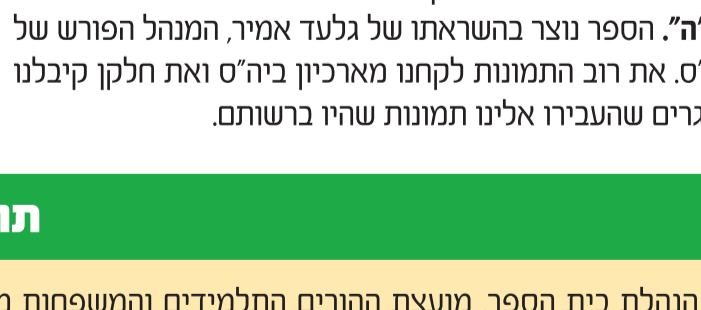
עדיין חסרות 1950-1960 תמונות מחזור יל-השנים: 1944-1941 (מחזור ל'-), 1960-1975 (מחזוריים י'-י"ב), 1975 (מחזור ל"ז), ונשמח לעזרתכם באיתורן.

בשנים 2010-1977 לא הופקו תמונות מחזור ואנו שוקדים על יצירת ומורכת מחזור חדשים מחזור ספרי ילמנולוגיה. התהליך ארוך ומורכב ונקווה שזכיתם אותו במהרה. דוגמאות לתמונות מחזור שנוצרו באופן זה הן תמונות מחזוריים ז'ב (1990) ו-ד"ס (2002).

לספר המחזוריים הדיגיטלי, לחצו כאן

בהזדמנות זו מזכיר גם את **"תיכון ליד"ה סיפור מקומי"**, שמספר את סיפורם של ביה"ס. אתם מוזמנים להעלות לאתר תכנים רלוונטיים, תמונות וזיכרונות שלכם מימי בית הספר.

לדי"ה: הספר נוצר בהשראתו של גלעד אמיר, המנהל הפורש של ביה"ס. את רוב התמונות לקחנו מארכיוו ביה"ס ואת חלקן קיבלנו מבוגרים שהעבירו אלינו תמונות שהיו ברשותם.

תודה!

הנהלת בית הספר, מועצת ההורים התלמידים והמשפחות מודים לתורמים הרבים והנדיבים, על תרומתם עבור סיוע כלכלי למשפחות מקהילת ליד"ה שנקלעו למצוקה במשבר הקורונה.

בית הספר חרוט על גדלו ערבות הדדית בתוך קהילת בית הספר, ותרומות אלו מסייעות לנו להעביר באופן ישיר סיוע כלכלי למשפחות החקוקות לתמיכה בתקופה מורכבת זו.

ברכות ואיחולים

ברכותינו לתלמיד לורן ריימן (י"א) שזכתה בציון לשבח על עבודת הגמרה שלה בתחרות מדענים ומפתחים צעירים.

ברכותינו לתלמיד תומר מוח (י"ב) על זכייתו בציון לשבח בתחרות פרסן לו ליר 7-תש"פ במדעי הרוח.

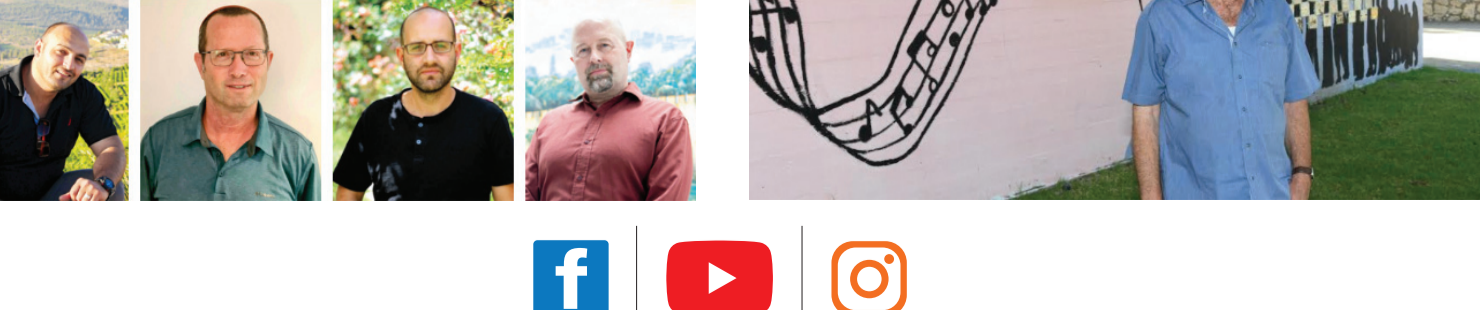
ברכותינו לתלמידים: דור בניון (י"ב), איתן בלומרוז (י"ב), על זכייתם בפרס גיליס ה-51 לשנת 2019 את המאה.

ברכותינו לתלמידים: דור בניון (י"ב), איתן בלומרוז (י"ב), על זכייתם בפרס גיליס ה-51 לשנת 2019 את המאה.

כתבו עלינו

המנהלים החדשים של ירושלים. הכירו אותם כעשוי, לחצו כאן

ראיון על ידיעות ירושלים עם גלעד לקראת הפרישה. לחצו המלא לחצו כאן

ערוכת הניוזלטר: ליטל לוי - מנהלת פיתוח משאבים וקשרי קהילה